

"מאי מבעה"?

- 1. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ב/א**
משנה ארבעה אבות נזיקין השור והבור והמבעה וההבער.
- 2. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ג/ב**
מאי מבעה? רב אמר מבעה זה אדם ושמואל אמר מבעה זה השן.
- 2א. ספר ישעיה פרק כא**
(יב) אָמַר שְׁמַר אֶתֵּא בְּקֶר וְגַם לְיִלָּה אִם תִּבְעִיוּן בְּעִיּוֹ שָׁבוּ אֶתְיוּ.
- 3. רש"י ישעיה פרק כא פסוק יב**
אם תבעיון בעיו - אם תבקשו בקשתכם למהר הקץ...
- 3א. ספר עובדיה פרק א**
(ה) אִם גִּבְבִּים בָּאוּ לָךְ אִם שׁוֹדְדֵי לְיִלָּה אֵיךְ נִדְמִיתָה הַלּוֹא יִגְבּוּ דָּגִים אִם בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ הַלּוֹא יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת :
(ו) אֵיךְ נִחַפְשׁוּ עֲשׂוּ נִבְעוּ מִצְפְּנָיו :
- 3ב. רש"י עובדיה פרק א פסוק ו**
(ו) נבעו - תרגום יונתן איתגליין ולשון ארמית נבעו נתבקשו וכן אם תבעיון בעיו (ישעיה כא).
- 4. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טז/א**
ששה דברים נאמרו בבני אדם שלשה כמלאכי השרת שלשה כבהמה שלשה כמלאכי השרת יש להם דעת כמלאכי השרת ומהלכין בקומה זקופה כמלאכי השרת ומספרים בלשון הקדש כמלאכי השרת שלשה אוכלין ושותין כבהמה ופרין ורבין כבהמה ומוציאין רעי כבהמה.
- 4א. ספר התניא - חלק ראשון - פרק א**
... לכל איש ישראל אחד צדיק ואחד רשע יש שתי נשמות דכתיב ונשמות אני עשיתי שהן שתי נפשות נפש אחת מצד הקליפה וסטרא אחרא והיא המתלבשת בדם האדם להחיות הגוף וכדכתיב כי נפש הבשר בדם היא וממנה באות כל המדות רעות... ונפש השנית בישראל היא חלק אלוה ממעל ממש .
- 5. שמונה קבצים ז קעט.**
בהשקפה ישרה אין מקום בשכל להתנגד לגלגול הנשמות. למה לא תהיה התחברותה של הנשמה הרוחנית עם החומר למטרה של עיבוד, של לטישה והבלטה של אילו איכויות חדשות בתוך הראשונה. ועיבוד זה, למה לא יהיה חוזר ונשנה ונכפל כאשר עוד לא נגמרה פעולתו. לתמהון נוכח לחשב על בעלי שיקול הדעת, שנמצאו בהם אחדים אשר מיאנו בתיאוריה מושכלת זו. ומה שפועל תוכן התיאוריה של הגלגול לטובה על האמונה ועל המוסר, הזה נחשב לגירעון בשיטה עיונית? ואפילו הגלגולים הרחוקים, מדומם צומח חי מדבר מסוג לחבירו, במהלך הנורמלי בדרך עליה, ובמהלך הנפרע מפני כשלון הבחירה בדרך ירידה, איזו זרות יש כאן? אותן הטענות של שינוי האופי שבין הנפשות, הלא כמוץ יהיו נדפות מפני השקפה כללית על המציאות כולה.
- 6. ספר מסילת ישרים פרק א - בבאור כלל חובת האדם בעולמו**
יסוד החסידות ושרש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו. והנה מה שהורונו חכמינו זכרונם לברכה הוא, שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להמצא. ומקום העידון הזה באמת הוא העולם הבא, כי הוא הנברא בהכנה המצטרפת לדבר הזה. אך הדרך כדי להגיע אל מחוז חפצנו זה, הוא זה העולם. והוא מה שאמרו זכרונם לברכה (אבות ד):
- 7. שמונה קבצים ו רב.**
כשאנו מתחילים במסילת ישרים ללמוד, שיסוד החסידות הוא שהאדם לא נברא אלא להתענג על ד' וליהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג האמיתי ועידון הנצחי, נסלד החוש המוסרי שלנו מפני האיגואיזמוס ואהבת התענוג שביסוד זה, ותובעים אנחנו יסוד יותר טהור ונקי משום תערובות הנאה... מתוך ההתגלות של הדבקות האלהית, מתגלה רז עליון, של אספקלריא המאירה, שסכם לנו את הדרך הסלולה, לאחד את כל התוכן המעשי שבחיים עם היסוד של התשוקה האידיאלית, אשר היא יסוד הכל, חשק הטוב העליון של הדבקות האלהית, העולה בטובו מכל שנקלט אצלנו במושג של תענוג ועידון, והם הם המצוות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. ואנו צריכים ללמוד מעתה בבת אחת את החזיונות הרוחניים של המהלך התיאורי, העולים אל המכון של המגמה הרוחנית והנקייה, מגמת הדבקות האלהית, ואת הדרכים המעשיים העוזרים לה, המשכללים את צורתה, המרחיבים את אורה, והמסירים את כל אבני המכשול מכל נתיבותיה. דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.
- 8. מדרש תנחומא נשא פרק טז**
אמר ליה הקב"ה כך הייתי מתאוה שיהא לי דירה בתחתונים כמו שיש לי בעליונים ודבר אחד צויתי אותך ולא שמרת אותו מיד סלק הקב"ה שכינתו לרקיע הראשון מנין דכתיב (שם) וישמעו את קול ה' אלהים מתהלך בגן כיון שעברו על הצווי סלק שכינתו לרקיע הראשון עמד קין והרג להבל מיד סלק שכינתו לרקיע שני כו' (כ)
- 9. ספר יצירה - נוסח הדפוס - פרק ב**
אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע :

עולת ראיה / לחג השבועות >עולת ראיה חלק ב עמוד שה<

הגבהנו את היסוד של נפש הבהמית, שלנו ושל כל העולם כולו, אז בצאתנו ממצרים, לאט לאט, ממועד יציאתנו, משיעבוד עם שבשר חמורים בשרם, והננו הולכים ועושים זה תמיד בפרק זה. מתחילים אנו עם העומר, מאכל הבהמות המקור שהם שואבים ממנו כח החיים שלהם, ונפשנו הבהמית ונפש העולם כולו מתרוממה, לאט לאט מתרוממת, מטהרת מטומאתה, מזדככת ומתעלה, יוצאת מצורת בהמה לקבל אור צורת אדם, יוצאת מתכונת שעורים לתכונת חיטים.

ואנו באים לחוג את חג השבועות, יום אשר עמדנו בקומה הרוחנית הגמורה שלנו, וזיו הקוממיות מתחדש עלינו בכל שבועות. חמושים אנו בכל כח עז החיים של נפש הבהמה והיא בעצמה עלתה, נתעזנה ונזדככה, ועז לה, ויפעה לה, נטהרה וצוחצחה, והיא מוכנת להתחבר בחיבור אמיץ לצורת האדם השלמה, שאור הדעת העליון, האצילות הגמורה, שורה עליו, הדעת העליונה, בשני ערכיה הכלליים, הדעת המעשית והדעת השכלית הרוחנית העיונית. שתייהן בחוברת עולים ברוממותם, בשתי הלחם של חיטים, מאכל אדם, מאכל הנותן דעת. גם התינוק אינו יודע לקרא אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן, אבל הדעה המובלטת בבירורה - בחטה היא, שכוללת כ"ב אותיות הדיבור במספרה, ותחת האלמות הבהמית, קול התור של תורה, הדיבור המלא, נשמע בארצנו.